

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1246/2014 z dnia 19 listopada 2014 r. ustanawiające zakaz połowów pałasza czarnego w wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów V, VI, VII i XII przez statki pływające pod banderą Hiszpanii 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1247/2014 z dnia 19 listopada 2014 r. ustanawiające zakaz połowów rajowatych w wodach Unii obszarów IIa oraz IV przez statki pływające pod banderą Zjednoczonego Królestwa 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1248/2014 z dnia 20 listopada 2014 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 776/2014 ustalające limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru na okres do końca roku gospodarczego 2014/2015 i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1061/2014 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1249/2014 z dnia 21 listopada 2014 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie inozytolu jako dodatku paszowego dla ryb i skorupiaków ⁽¹⁾ 7
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1250/2014 z dnia 21 listopada 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 891/2009 w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na cukier pochodzący z Serbii 10
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1251/2014 z dnia 21 listopada 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 13

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2014/103/UE z dnia 21 listopada 2014 r. dostosowująca po raz trzeci do postępu naukowo-technicznego załączniki do dyrektywy 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych ⁽¹⁾ 15

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

DECYZJE

2014/826/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 10 listopada 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Organizacji Morskiej podczas 94. Posiedzenia Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu, w odniesieniu do przyjęcia zmian do kodeksu z 2011 r. dotyczącego rozszerzonego programu inspekcji 17
- ★ Decyzja Rady 2014/827/WPZiB z dnia 21 listopada 2014 r. zmieniająca wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii 19

2014/828/UE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 15 października 2014 r. w sprawie realizacji trzeciego programu zakupu zabezpieczonych obligacji (EBC/2014/40) 22

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1246/2014

z dnia 19 listopada 2014 r.

ustanawiające zakaz połowów pałasza czarnego w wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów V, VI, VII i XII przez statki pływające pod banderą Hiszpanii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 1262/2012⁽²⁾ określono kwoty na rok 2014.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2014 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2014 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1262/2012 z dnia 20 grudnia 2012 r. ustalające na lata 2013 i 2014 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębinowych (Dz.U. L 356 z 22.12.2012, s. 22).

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Lowri EVANS
Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	73/DSS
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado	BSF/56712-
Gatunek	Pałasz czarny (<i>Aphanopus carbo</i>)
Obszar	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów V, VI, VII i XII
Data	6.11.2014

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1247/2014**z dnia 19 listopada 2014 r.****ustanawiające zakaz połowów rajowatych w wodach Unii obszarów IIa oraz IV przez statki pływające pod banderą Zjednoczonego Królestwa**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 43/2014 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2014.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2014 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2014 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 43/2014 z dnia 20 stycznia 2014 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2014 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz — w odniesieniu do statków unijnych — w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 24 z 28.1.2014, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Nr	75/TQ43
Państwo członkowskie	Zjednoczone Królestwo
Stado	SRX/2AC4-C
Gatunek	Rajowate (<i>Rajiformes</i>)
Obszar	Wody Unii obszarów IIa oraz IV
Data	10.11.2014

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1248/2014**z dnia 20 listopada 2014 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 776/2014 ustalające limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru na okres do końca roku gospodarczego 2014/2015 i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1061/2014**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 139 ust. 2 i art. 144 akapit pierwszy lit. g),

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7e w związku z jego art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 139 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 cukier lub izoglukoza wyprodukowane podczas roku gospodarczego w ilościach przekraczających kwotę, o której mowa w art. 136 tego rozporządzenia, mogą zostać wywiezione wyłącznie w ramach limitu ilościowego, który ma zostać ustalony przez Komisję.
- (2) Szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące wywozu pozakwotowego, zwłaszcza w odniesieniu do pozwoleń na wywóz, określono w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006.
- (3) W odniesieniu do roku gospodarczego 2014/2015 oszacowano wstępnie, że ustalenie limitu ilościowego w wysokości 650 000 ton, wyrażonych w ekwiwalencie cukru białego, dla wywozu pozakwotowego cukru odpowiadałoby popytowi na rynku. Limit ten wprowadzono rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 776/2014 ⁽³⁾. Jednak zgodnie z najnowszymi szacunkami przewiduje się, że poziom produkcji pozakwotowego cukru sięgnie 6 200 000 ton. Należy zatem zapewnić dodatkowe możliwości zbytu pozakwotowego cukru.
- (4) Biorąc pod uwagę fakt, że pułap WTO dotyczący wywozu w roku gospodarczym 2014/2015 nie został w pełni wykorzystany, aby zapewnić unijnym producentom cukru dodatkowe możliwości biznesowe, należy podwyższyć limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru o 700 000 ton.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 776/2014.
- (6) Aby umożliwić składanie wniosków o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru, należy znieść zawieszenie składania wniosków, o którym mowa w art. 1 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1061/2014 ⁽⁴⁾. Jako że rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1061/2014 nie ma już skutków prawnych, należy je uchylić.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 776/2014 z dnia 16 lipca 2014 r. ustalające limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy na okres do końca roku gospodarczego 2014/2015 (Dz.U. L 210 z 17.7.2014, s. 11).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1061/2014 z dnia 8 października 2014 r. ustalające współczynnik akceptacji dla wydawania pozwoleń na wywóz, odrzucające wnioski o pozwolenie na wywóz i zawieszające składanie wniosków o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru (Dz.U. L 293 z 9.10.2014, s. 24).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 776/2014 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do roku gospodarczego 2014/2015 limit ilościowy, o którym mowa w art. 139 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, wynosi 1 350 000 ton dla wywozu bez refundacji pozakwotowego cukru białego objętego kodem CN 1701 99.”.

Artykuł 2

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1061/2014 traci moc.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1249/2014**z dnia 21 listopada 2014 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie inozytolu jako dodatku paszowego dla ryb i skorupiaków****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń. Artykuł 10 tego rozporządzenia przewiduje ponowną ocenę dodatków dopuszczonych na mocy dyrektywy Rady 70/524/EWG ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG udzielono bezterminowego zezwolenia na stosowanie inozytolu jako dodatku dietetycznego dla wszystkich gatunków zwierząt należącego do grupy „witaminy, pro-witaminy i chemicznie dobrze zdefiniowane substancje o podobnym działaniu”. Substancja ta została następnie wpisana do wspólnotowego rejestru dodatków paszowych jako istniejący produkt zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z jego art. 7 złożono wniosek o ponowną ocenę inozytolu jako dodatku paszowego dla ryb, skorupiaków, kotów i psów. Wnioskodawca wystąpił o zaklasyfikowanie tego dodatku w kategorii „dodatki dietetyczne”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) w opinii z dnia 9 kwietnia 2014 r. ⁽³⁾ stwierdził, że zgodnie z proponowanymi warunkami stosowania w paszy inozytol nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt, ludzi ani na środowisko naturalne. Urząd stwierdził także, że inozytol uznawany jest za cenne źródło niezbędnych mikroelementów dla ryb i skorupiaków. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczególnych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatków paszowych w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena inozytolu dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tej substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego stosowania zmian w warunkach udzielenia zezwolenia, należy zezwolić na okres przejściowy w celu pozbycia się istniejących zapasów tych dodatków oraz zawierających je premiksów i mieszanek paszowych dopuszczonych dyrektywą 70/524/EWG.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Substancja wyszczególniona w załączniku, należąca do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „witaminy, pro-witaminy i chemicznie dobrze zdefiniowane substancje o podobnym działaniu”, zostaje dopuszczona jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotycząca dodatków paszowych (Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1).⁽³⁾ Dziennik EFSA 2014; 12(5):3671.

Artykuł 2

Substancja wyszczególniona w załączniku oraz pasza zawierająca tą substancję, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 12 czerwca 2015 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 12 grudnia 2014 r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
					mg substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Dodatki dietetyczne: Witaminy, prowitaminy i chemicznie dobrze zdefiniowane substancje o podobnym działaniu

3a900	Inozytol	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Inozytol</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>Inozytol</p> <p>Wzór chemiczny: C₆H₁₂O₆</p> <p>Nr CAS: 87-89-8</p> <p>Inozytol, w postaci stałej, wytwarzany w procesie syntezy chemicznej.</p> <p>Kryteria czystości: min. 97 %.</p> <p><i>Metody analityczne</i> ⁽¹⁾</p> <p>W celu identyfikacji inozytolu w dodatku paszowym: chromatografia cieczowa i spektrofotometria absorpcyjna w podczerwieni (Ph. Eur. 01/2008:1805).</p> <p>W celu oznaczania ilościowego inozytolu w dodatku paszowym, premiksach i paszach: analiza aktywności mikrobiologicznej.</p>	Ryby i skorupiaki	—	—	—	<ol style="list-style-type: none"> 1. W informacjach dotyczących stosowania dodatku i premiksu należy podać warunki przechowywania i stabilności. 2. Środki ostrożności: podczas kontaktu z produktem chronić drogi oddechowe oraz używać okularów i rękawic ochronnych. 	12 grudnia 2024 r.
-------	----------	---	-------------------	---	---	---	--	--------------------

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem wspólnotowego laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1250/2014**z dnia 21 listopada 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 891/2009 w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na cukier pochodzący z Serbii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007⁽¹⁾, w szczególności jego art. 180 i 187,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony⁽²⁾ („układ”), został zatwierdzony decyzją Rady i Komisji 2013/490/UE, Euratom⁽³⁾ i wszedł w życie w dniu 1 września 2013 r. W art. 26 ust. 4 układu przewidziano zwolnienie z opłat celnych przywozu do Unii Europejskiej produktów pochodzących z Serbii objętych pozycjami 1701 i 1702 Nomenklatury scalonej w granicach rocznego kontyngentu taryfowego wynoszącego 180 000 ton.
- (2) W dniu 25 czerwca 2014 r. podpisano Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej⁽⁴⁾ („protokół”). Jego podpisanie w imieniu Unii Europejskiej, Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz państw członkowskich zostało zatwierdzone decyzjami Rady 2014/517/UE⁽⁵⁾ i 2014/518/Euratom⁽⁶⁾.
- (3) W art. 2 protokołu przewidziano wprowadzenie zmiany w art. 26 ust. 4 układu w celu zwiększenia istniejących kontyngentów taryfowych na cukier pochodzący z Serbii, w granicach rocznego kontyngentu taryfowego wynoszącego 181 000 ton.
- (4) Zgodnie z art. 3 decyzji 2014/517/UE do czasu zakończenia procedur niezbędnych do zawarcia protokołu stosuje się go tymczasowo, zgodnie z jego art. 14, począwszy od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dacie jego podpisania. W związku z tym zwiększenie istniejących kontyngentów taryfowych na cukier pochodzący z Serbii powinno stać się skuteczne od dnia 1 sierpnia 2014 r.
- (5) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 891/2009⁽⁷⁾ przewidziano otwarcie niektórych wspólnotowych kontyngentów taryfowych w sektorze cukru i administrowanie nimi, w tym w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na cukier pochodzący z Serbii. Należy zatem zmienić wspomniane rozporządzenie w celu uwzględnienia protokołu.
- (6) Zgodnie z art. 11 protokołu, w pierwszym roku tymczasowego stosowania protokołu wielkość nowych kontyngentów taryfowych oraz zwiększenie istniejących kontyngentów taryfowych oblicza się proporcjonalnie do wielkości podstawowych określonych w protokole, uwzględniając okres roku, jaki upłynął do dnia 1 sierpnia 2014 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 278 z 18.10.2013, s. 16.⁽³⁾ Decyzja Rady i Komisji 2013/490/UE, Euratom z dnia 22 lipca 2013 r. w sprawie zawarcia Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony (Dz.U. L 278 z 18.10.2013, s. 14).⁽⁴⁾ Dz.U. L 233 z 6.8.2014, s. 3.⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2014/517/UE z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, i tymczasowego stosowania Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (Dz.U. L 233 z 6.8.2014, s. 1).⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2014/518/Euratom z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie zatwierdzenia zawarcia przez Komisję Europejską, w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (Dz.U. L 233 z 6.8.2014, s. 20).⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 891/2009 z dnia 25 września 2009 r. w sprawie otwierania niektórych wspólnotowych kontyngentów taryfowych w sektorze cukru i administrowania nimi (Dz.U. L 254 z 26.9.2009, s. 82).

W związku z powyższym w odniesieniu do roku 2014 zwiększenie wielkości istniejących kontyngentów na cukier pochodzący z Serbii powinno być dostępne w okresie od dnia 1 sierpnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.

- (7) Mając na uwadze, że zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 891/2009 kontyngenty taryfowe są administrowane w odniesieniu do roku gospodarczego w danym sektorze, należy wziąć pod uwagę proporcjonalne zwiększenie wielkości kontyngentów taryfowych otwartych w roku gospodarczym 2013/2014 oraz wielkości, które mają zostać przyznane na rok gospodarczy 2014/2015, zgodnie z protokołem. Proporcjonalne zwiększenie rocznej wielkości w sierpniu i wrześniu 2014 r. odpowiada 167 tonom cukru. Ponieważ wykorzystanie tej ilości do końca roku gospodarczego 2013/2014 nie będzie możliwe, pomoc powinna być dostępna w roku gospodarczym 2014/2015.
- (8) Zgodnie z art. 135 akapit drugi układu, układu nie stosuje się do Kosowa ⁽¹⁾. Rozporządzenie (WE) nr 2007/2000 ⁽²⁾ zostało uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1215/2009 ⁽³⁾. Ponieważ w rozporządzeniu (WE) nr 1215/2009 nie przewidziano koncesji na przywóz do Unii produktów objętych pozycjami 1701 i 1702 Nomenklatury scalonej pochodzących z Kosowa, odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 2007/2000 i do Kosowa w rozporządzeniu (WE) nr 891/2009 należy skreślić.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 891/2009.
- (10) Ponieważ rok gospodarczy 2014/2015 rozpoczyna się od dnia 1 października 2014 r., zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 891/2009 powinny mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej i w związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie natychmiastowym.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 891/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 skreśla się lit. b);
- 2) w art. 1 lit. g) zastępuje się tekstem w brzmieniu:

„g) art. 26 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony ^(*), zmieniony Protokołem do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej ^(**).”

^(*) Dz.U. L 278 z 18.10.2013, s. 16.

^(**) Dz.U. L 233 z 6.8.2014, s. 3.”;

- 3) w art. 2 lit. b) skreśla się termin „Kosowa” i związany z nim przypis;
- 4) w załączniku I część II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Użycie tej nazwy nie ma wpływu na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na temat ogłoszenia przez Kosowo niepodległości.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2000 z dnia 18 września 2000 r. wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2820/98 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1763/1999 i (WE) nr 6/2000 (Dz.U. L 240 z 23.9.2000, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej (Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od roku gospodarczego 2014/2015.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Część II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 891/2009 otrzymuje brzmienie:

„Cześć II: Cukier z krajów bałkańskich

PAŃSTWO TRZECIE lub obszary celne	Numer porządkowy	Kod CN	Ilość (tony)	Stawka celna w ramach kontyngentu (EUR/tonę)
Albania	09.4324	1701 i 1702	1 000	0
Bośnia i Hercegowina	09.4325	1701 i 1702	12 000	0
Serbia	09.4326	1701 i 1702	181 000 ⁽¹⁾	0
była jugosłowiańska republika Macedonii	09.4327	1701 i 1702	7 000	0

⁽¹⁾ W roku gospodarczym 2014/2015 ilość ta wynosi 181 167 ton.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1251/2014**z dnia 21 listopada 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	67,1
	MA	71,2
	MK	78,8
	ZZ	72,4
0707 00 05	AL	62,5
	JO	203,0
	TR	133,9
	ZZ	133,1
0709 93 10	MA	38,9
	TR	124,3
	ZZ	81,6
0805 20 10	MA	86,3
	ZZ	86,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	59,1
	PE	74,4
	TR	70,7
	ZZ	68,1
	TR	80,3
0805 50 10	TR	80,3
	ZZ	80,3
0808 10 80	AU	203,7
	BR	53,4
	CA	133,4
	CL	86,9
	MD	29,7
	NZ	197,7
	US	102,4
	ZA	148,5
	ZZ	119,5
	0808 30 90	CN
US		201,1
ZZ		141,9

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2014/103/UE

z dnia 21 listopada 2014 r.

dostosowująca po raz trzeci do postępu naukowo-technicznego załączniki do dyrektywy 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sekcja I.1 załącznika I, sekcja II.1 załącznika II i sekcja III.1 załącznika III do dyrektywy 2008/68/WE odnoszą się do postanowień określonych w międzynarodowych umowach dotyczących transportu lądowego towarów niebezpiecznych drogami, koleją oraz śródlądowymi drogami wodnymi zgodnie z definicjami w art. 2 wspomnianej dyrektywy.
- (2) Postanowienia tych międzynarodowych umów są aktualizowane co dwa lata. W związku z tym ostatnie zmienione wersje tych umów stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r. z okresem przejściowym do dnia 30 czerwca 2015 r.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić sekcję I.1 załącznika I, sekcję II.1 załącznika II i sekcję III.1 załącznika III do dyrektywy 2008/68/WE.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Transportu Towarów Niebezpiecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2008/68/WE

W dyrektywie 2008/68/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik I sekcja I.1 otrzymuje brzmienie:

„I.1. ADR

Załączniki A i B do ADR, stosowane z mocą od dnia 1 stycznia 2015 r., przy czym rozumie się, że wyrazy »umawiająca się strona« zastępuje się odpowiednio wyrazami »państwo członkowskie.«;

- 2) załącznik II sekcja II.1 otrzymuje brzmienie:

„II.1. RID

Załącznik do RID, występujący jako załącznik C do COTIF, stosowany z mocą od dnia 1 stycznia 2015 r., przy czym rozumie się, że wyrazy »umawiające się państwo RID« zastępuje się odpowiednio wyrazami »państwo członkowskie.«;

- 3) załącznik III sekcja III.1 otrzymuje brzmienie:

„III.1. ADN

Rozporządzenia załączone do ADN, stosowane z mocą od dnia 1 stycznia 2015 r., oraz art. 3 lit. f), art. 3 lit. h), art. 8 ust. 1, art. 8 ust. 3 ADN, przy czym rozumie się, że wyrazy »umawiająca się strona« zastępuje się odpowiednio wyrazami »państwo członkowskie.«.

⁽¹⁾ Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13.

Artykuł 2**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 30 czerwca 2015 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 10 listopada 2014 r.

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Organizacji Morskiej podczas 94. Posiedzenia Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu, w odniesieniu do przyjęcia zmian do kodeksu z 2011 r. dotyczącego rozszerzonego programu inspekcji

(2014/826/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 i art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Działanie Unii Europejskiej w sektorze transportu morskiego powinno mieć na celu poprawę bezpieczeństwa morskiego.
- (2) Komitet Bezpieczeństwa na Morzu Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) na swoim 93. posiedzeniu zatwierdził zmiany do kodeksu z 2011 r. dotyczącego rozszerzonego programu inspekcji (ESP). Oczekuje się, że zmiany te zostaną przyjęte na 94. posiedzeniu Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu IMO, które odbędzie się w listopadzie 2014 r.
- (3) Przedmiotowe zmiany dostosowują kodeks z 2011 r. dotyczący ESP do obecnej praktyki towarzystw klasyfikacyjnych oraz wprowadzają możliwość przeprowadzania, pod pewnymi warunkami, prób hydrostatycznych zbiorników ładunkowych przez załogę statku pod kierownictwem kapitana zamiast przeprowadzania takich prób w obecności inspektora.
- (4) W art. 5 i 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 530/2012 ⁽¹⁾ zawarto obowiązek spełniania warunków planu oceny stanu technicznego IMO. Plan ten jest uzupełniany kodeksem z 2011 r. dotyczącym ESP, przyjętym przez zgromadzenie IMO rezolucją A.1049(27). Załącznik B część B kodeksu z 2011 r. dotyczącego ESP odnosi się do inspekcji zbiornikowców innych niż zbiornikowców podwójnokadłubowych oraz określa sposób przeprowadzania takiej zintensyfikowanej oceny. W związku z tym zmiany w kodeksie EPS z 2011 r. dotyczące zbiornikowców pojedynczokadłubowych mających więcej niż 15 lat będą miały automatyczne zastosowanie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 530/2012.
- (5) Unia nie jest ani członkiem IMO, ani umawiającą się stroną przedmiotowych konwencji i kodeksów. W związku z tym konieczne jest, aby Rada uprawniała państwa członkowskie do przedstawienia stanowiska Unii i wyrażenia przez nie zgody na związanie się przedmiotowymi zmianami do kodeksu z 2011 r. dotyczącego ESP,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko Unii na 94. posiedzenie Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu IMO jest następujące: wyraża się zgodę na przyjęcie zmian do kodeksu z 2011 r. dotyczącego ESP, określonych w załączniku 22, załącznik B część B do dokumentu IMO MSC 93/22/Add.3 dla celów, o których mowa w art. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 530/2012.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 530/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie przyspieszonego wprowadzania konstrukcji podwójnokadłubowej lub równoważnego rozwiązania konstrukcyjnego w odniesieniu do zbiornikowców pojedynczokadłubowych (Dz.U. L 172 z 30.6.2012, s. 3).

2. Stanowisko Unii określone w ust. 1 jest wyrażane przez państwa członkowskie będące członkami IMO, działające wspólnie w interesie Unii.
3. Formalne i drobne modyfikacje tego stanowiska mogą zostać uzgodnione bez konieczności wprowadzania do niego zmian.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się państwa członkowskie do wyrażenia zgody na związanie się, w interesie Unii, zmianami, o których mowa w art. 1 ust. 1.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2014 r.

W imieniu Rady
M. MARTINA
Przewodniczący

DECYZJA RADY 2014/827/WPZiB**z dnia 21 listopada 2014 r.****zmieniająca wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 listopada 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/851/WPZiB ⁽¹⁾, które zostało ostatnio zmienione decyzją Rady 2012/174/WPZiB ⁽²⁾.
- (2) W dniu 22 lipca 2013 r. Rada uzgodniła, że UE nadal będzie w pełni zaangażowana w zwalczanie aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii. Z zadowoleniem przyjęła dotychczasowe pozytywne wyniki swojej operacji morskiej Atalanta. Rada podkreśliła, że pomimo ogromnych postępów obserwowanych w zakresie zwalczania piractwa na morzu, zagrożenie wciąż istnieje, a osiągnięte postępy mogą zostać zaprzepaszczone.
- (3) W dniu 18 listopada 2013 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 2125 (2013) w sprawie odnowienia ram działań międzynarodowych ukierunkowanych na zwalczanie piractwa i jego podstawowych przyczyn.
- (4) Operację wojskową UE, o której mowa we wspólnym działaniu 2008/851/WPZiB (Atalanta), należy przedłużyć do dnia 12 grudnia 2016 r.
- (5) W dniu 22 lipca 2013 r. Rada uzgodniła również, że UE będzie nadal stosować swoje zintegrowane podejście do poprawy bezpieczeństwa i praworządności w Somalii zakładające odpowiedzialność Somalijczyków za własny kraj, ścisłą koordynację działań z innymi podmiotami, a także spójność i synergie między unijnymi instrumentami, w szczególności między unijnymi misjami i operacjami w ramach Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obronnej.
- (6) Zintegrowane podejście, oparte na nowym pakcie dla Somalii, powinno również przyczynić się do wzmocnienia zdolności morskich w Somalii i całym regionie, zwalczania podstawowych przyczyn piractwa i zmniejszania bezkarności sieci piratów prowadzących na morzu inne działania kryminalne, a przez to do stworzenia warunków sprzyjających wypełnieniu celów operacji Atalanta.
- (7) W tym kontekście wkład operacji Atalanta, poprzez zadania dodatkowe, w ramach istniejących środków i zdolności oraz na żądanie, do zintegrowanego podejścia UE wobec Somalii i odnośnych działań społeczności międzynarodowej, pomógłby w likwidacji podstawowych przyczyn piractwa i jego sieci. Te zadania dodatkowe byłyby wykonywane w celu wsparcia strategii wyjścia operacji Atalanta.
- (8) Należy ułatwić współpracę operacji Atalanta z organami ścigania, aby przyczynić się do egzekwowania przepisów skierowanych przeciwko piratom, równocześnie zwiększając skuteczność operacji Atalanta w prowadzeniu działań wywiadowczych służących zwalczaniu piractwa.
- (9) Postanowienia niniejszej decyzji ani wspólnego działania 2008/851/WPZiB nie uniemożliwiają personelowi państw uczestniczących w operacji Atalanta wypełniania jego obowiązków wynikających z mającego zastosowanie prawa krajowego.
- (10) Konieczne jest ustalenie finansowej kwoty odniesienia przeznaczonej na pokrycie wspólnych kosztów operacji Atalanta przez okres od dnia 13 grudnia 2014 r. do dnia 12 grudnia 2016 r.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić wspólne działanie 2008/851/WPZiB,

⁽¹⁾ Wspólne działanie Rady 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2012/174/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. zmieniająca wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Dz.U. L 89 z 27.3.2012, s. 69).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2008/851/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ponadto Atalanta może przyczynić się w ramach nie wykonawczego zadania dodatkowego — w zakresie istniejących środków i zdolności oraz na żądanie — do realizacji unijnego zintegrowanego podejścia wobec Somalii i odnośnych działań społeczności międzynarodowej, pomagając dzięki temu likwidować podstawowe przyczyny piractwa i jęgo sieci.”;

2) w art. 2 lit. g)–i) zastępuje się następującymi literami:

„g) gromadzi, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, dane osobowe dotyczące osób, o których mowa w lit. e) związane z cechami charakterystycznymi, które prawdopodobnie mogą przyczynić się do ich identyfikacji, w tym odciski palców, jak również poniższe dane, z wykluczeniem innych danych osobowych: nazwisko, nazwisko rodowe, imiona oraz wszelkie pseudonimy lub nazwisko przybrane; data i miejsce urodzenia, obywatelstwo, płeć; miejsce stałego pobytu, zawód i aktualne miejsce pobytu; prawa jazdy, dokumenty tożsamości i dane zawarte w paszporcie;

h) do celów obrotu danymi za pośrednictwem kanałów Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (INTERPOL) i porównywania ich z bazami danych INTERPOLU oraz w oczekiwaniu na zawarcie umowy między Unią a INTERPOLEM, przekazuje krajowym biurom centralnym INTERPOLU państw członkowskich, w myśl uzgodnień, które mając zostać zawarte między dowódcą operacji UE a szefem odnośnego krajowego biura centralnego, następujące dane:

— dane osobowe, o których mowa w lit. g),

— dane dotyczące wyposażenia wykorzystywanego przez osoby, o których mowa w lit. e).

Dane osobowe nie są przechowywane po ich przekazaniu INTERPOLOWI;

i) przekazuje dane, o których mowa w lit. h), EUROPOLOWI zgodnie z postanowieniami uzgodnienia, które ma zostać zawarte między Wysokim Przedstawicielem Unii do spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa a EUROPOLEM. Dane osobowe nie są przechowywane po ich przekazaniu INTERPOLOWI;

j) przyczynia się — w ramach istniejących środków i zdolności — do monitorowania działalności połowowej u wybrzeży Somalii oraz wspiera program udzielania licencji i rejestracji dotyczący tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i połowów na skalę przemysłową na wodach pod jurysdykcją Somalii, opracowany przez Organizację ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), o ile taka działalność ma miejsce, z wykluczeniem stosowania przymusu;

k) współpracuje, w ścisłej koordynacji z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, z somalijskimi podmiotami i prywatnymi przedsiębiorstwami działającymi w ich imieniu, aktywnymi u wybrzeży Somalii w szerszej dziedzinie bezpieczeństwa morskiego, aby lepiej zrozumieć ich działania i potencjał oraz unikać konfliktów związanych z operacjami na morzu;

l) wspomaga — w szczególności oferując wsparcie logistyczne, wiedzę fachową i szkolenia na morzu, na żądanie oraz w ramach istniejących środków i zdolności — misje EUCAP NESTOR i EUTM Somalia, Specjalnego Przedstawiciela UE w Rogu Afryki, misję UE w Somalii w odniesieniu do ich mandatów i obszaru objętego operacją Atalanta, jak również przyczynia się do realizacji odnośnych unijnych programów, w szczególności regionalnego programu bezpieczeństwa morskiego (MASE) w ramach 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju;

m) za pośrednictwem odnośnej służby Komisji udostępnia Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim, jej państwowemu członkowskiemu i FAO dane dotyczące działalności połowowej zebrane przez jednostki EUNAVFOR u wybrzeży Somalii — a po osiągnięciu wystarczających postępów na lądzie w dziedzinie tworzenia zdolności morskich, w tym środków bezpieczeństwa do wymiany informacji — wspomaga władze somalijskie w udostępnianiu danych związanych z działalnością połowową zebranych w trakcie operacji;

n) wspiera — w sposób spójny z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz w ramach istniejących środków i zdolności — działalność grupy monitorującej ds. Somalii i Erytrei (SEMG), zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2060 (2012), 2093 (2013) i 2111 (2013), monitorując budzącą zainteresowanie statki podejrzane o wspieranie sieci piratów oraz składając SEMG sprawozdanie na ten temat.”;

3) w art. 14 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Finansowa kwota odniesienia dla wspólnych kosztów operacji wojskowej UE na okres od dnia 13 grudnia 2014 r. do dnia 12 grudnia 2016 r. wynosi 14 775 000 EUR. Odsetek kwoty odniesienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 decyzji 2011/871/WPZiB wynosi 0 %”;

4) art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Operacja wojskowa UE zostaje zakończona dnia 12 grudnia 2016 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli 21 listopada 2014 r.

W imieniu Rady
C. CALEDA
Przewodniczący

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO
z dnia 15 października 2014 r.
w sprawie realizacji trzeciego programu zakupu zabezpieczonych obligacji
(EBC/2014/40)
(2014/828/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności pierwsze tiret art. 127 ust. 2,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności drugi akapit art. 12 ust. 1 w związku z pierwszym tiret art. 3 ust. 1, a także art. 18 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) Europejski Bank Centralny (EBC) oraz krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro (zwane dalej „KBC”), mogą dokonywać operacji na rynkach finansowych, m.in. w formie transakcji bezwarunkowego kupna i sprzedaży instrumentów rynkowych.
- (2) W dniu 4 września 2014 r. Rada Prezesów postanowiła o rozpoczęciu realizacji nowego programu zakupu zabezpieczonych obligacji (zwanego dalej „trzecim programem”). Trzeci program jest — obok programu zakupu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami oraz ukierunkowanych dłuższych operacji refinansujących (TLTRO) ⁽¹⁾ — środkiem mającym na celu dalsze wzmocnienie transmisji polityki pieniężnej, ułatwienie udzielania kredytu gospodarce strefy euro, rozprzestrzenienie pozytywnych zjawisk na inne rynki oraz, w konsekwencji, złagodzenie kierunku polityki pieniężnej EBC i przyczynienie się do powrotu stopy inflacji do poziomu bliższego 2 %.
- (3) W ramach wspólnej polityki pieniężnej transakcje bezwarunkowego zakupu kwalifikowanych zabezpieczonych obligacji w ramach trzeciego programu powinny być realizowane w sposób jednolity i zdecentralizowany, zgodnie z postanowieniami niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wprowadzenie i zakres programu obejmującego transakcje bezwarunkowego zakupu zabezpieczonych obligacji

Eurosystem wprowadza niniejszą decyzją trzeci program, w ramach którego banki centralne Eurosystemu będą dokonywały transakcji zakupu kwalifikowanych zabezpieczonych obligacji w rozumieniu art. 2. W ramach trzeciego programu banki centralne Eurosystemu mogą dokonywać transakcji zakupu kwalifikowanych zabezpieczonych obligacji od kwalifikowanych kontrahentów na rynku pierwotnym i wtórnym, zgodnie z kryteriami kwalifikacji kontrahentów określonymi w art. 3.

Artykuł 2

Kryteria kwalifikacji zabezpieczonych obligacji

Na potrzeby transakcji bezwarunkowego zakupu realizowanych w ramach trzeciego programu kwalifikują się zabezpieczone obligacje, które są aktywami kwalifikowanymi na potrzeby operacji polityki pieniężnej zgodnie z postanowieniami pkt 6.2.1 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14 ⁽²⁾, dodatkowo spełniają warunki akceptacji jako własne zabezpieczenie określone w pkt 6.2.3.2 (piąty akapit) załącznika I do wytycznych EBC/2011/14, oraz zostały wyemitowane przez

⁽¹⁾ Decyzja EBC/2014/34 z dnia 29 lipca 2014 r. w sprawie środków dotyczących ukierunkowanych dłuższych operacji refinansujących (Dz.U. L 258 z 29.8.2014, s. 11).

⁽²⁾ Wytyczne EBC/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu (Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1).

instytucje kredytowe z siedzibą w strefie euro. Na potrzeby transakcji bezwarunkowego zakupu realizowanych w ramach trzeciego programu kwalifikują się *Multicédulas*, które są aktywami kwalifikowanymi na potrzeby operacji polityki pieniężnej zgodnie z postanowieniami pkt 6.2.1 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14 oraz które zostały wyemitowane przez podmioty specjalnego przeznaczenia z siedzibą w strefie euro.

Opisane powyżej zabezpieczone obligacje kwalifikują się na potrzeby transakcji bezwarunkowego zakupu realizowanych w ramach trzeciego programu, o ile spełniają następujące wymogi dodatkowe:

1. Wymagane jest przyznanie zabezpieczonym obligacjom przez co najmniej jedną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej (ECAI) zaakceptowaną zgodnie z ramowymi zasadami oceny kredytowej w Eurosystemie (ECAF) oceny jakości kredytowej co najmniej na poziomie stopnia 3 jakości kredytowej (CQS3, obecnie odpowiadającej ocenie na poziomie 'BBB-' lub równoważnej).
2. Całkowity stan posiadania obligacji oznaczonej danym międzynarodowym numerem identyfikacyjnym papierów wartościowych przez wszystkie banki centralne Eurosystemu wspólnie z tytułu pierwszego ⁽¹⁾ i drugiego ⁽²⁾ programu zakupów zabezpieczonych obligacji (zwanych dalej „pierwszym programem” i „drugim programem”), z tytułu trzeciego programu oraz z jakiegokolwiek innego tytułu, nie może być większy niż 70 %.
3. Zabezpieczone obligacje muszą być denominowane w euro oraz utrzymywane i rozliczane w strefie euro.
4. Na potrzeby transakcji zakupu realizowanych w ramach trzeciego programu nie kwalifikują się zabezpieczone obligacje wyemitowane przez podmioty, których dostęp do operacji kredytowych Eurosystemu został zawieszony — na czas takiego zawieszenia.
5. W okresie, w którym minimalne wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej nie są stosowane w ramach wymogów w zakresie kwalifikowania zabezpieczeń dotyczących rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez rząd Grecji lub Cypru (zgodnie z art. 8 ust. 2 wytycznych EBC/2014/31 ⁽³⁾), zabezpieczone obligacje podmiotów z siedzibą na Cyprze i w Grecji, które obecnie nie posiadają ratingu CQS3, muszą mieć rating na poziomie równym co najmniej najwyższemu ratingowi przyznanemu zabezpieczonym obligacjom przez odpowiednią instytucję w danej jurysdykcji, a całkowity stan posiadania obligacji oznaczonej danym międzynarodowym numerem identyfikacyjnym papierów wartościowych przez wszystkie banki centralne Eurosystemu wspólnie z tytułu pierwszego, drugiego i trzeciego programu oraz z jakiegokolwiek innego tytułu nie może być większy niż 30 %, przy czym obligacje te muszą spełniać następujące dodatkowe wymogi zapewniające osiągnięcie odpowiedniego poziomu ryzyka:
 - a) obowiązek comiesięcznego przekazywania KBC siedziby emitenta informacji o cechach puli, w tym danych o poszczególnych kredytach, jak również o strukturalnych cechach programu zakupu zabezpieczonych obligacji i informacji o emitencie; formularze sprawozdawcze zostaną udostępnione kontrahentom przez odpowiedni KBC;
 - b) obowiązek minimalnego nadzabezpieczenia na poziomie 25 %; zasady dotyczące obliczania wysokości obowiązku nadzabezpieczenia przekazuje kontrahentom odpowiedni KBC;
 - c) uwzględnienie transakcji zabezpieczającej przed ryzykiem kursowym z kontrahentami o ratingu BBB- lub wyższym w przypadku należności denominowanych w walutach innych niż euro w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie obligacji nabywanych w ramach programu lub — alternatywnie — zapewnienie, aby co najmniej 95 % aktywów było denominowanych w euro; oraz
 - d) należności należące do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie obligacji nabywanych w ramach programu są należnościami wobec dłużników zlokalizowanych w strefie euro.
6. Zabezpieczone obligacje zatrzymane przez ich emitenta kwalifikują się do zakupów w ramach trzeciego programu, jeżeli spełniają określone powyżej kryteria kwalifikacji.

Artykuł 3

Kwalifikowani kontrahenci

Kwalifikowanymi kontrahentami na potrzeby trzeciego programu, zarówno w odniesieniu do transakcji bezwarunkowych, jak i transakcji pożyczania papierów wartościowych obejmujących zabezpieczone obligacje należące do portfeli Eurosystemu w ramach trzeciego programu, są: a) kontrahenci krajowi uczestniczący w operacjach polityki pieniężnej Eurosystemu, zdefiniowani w pkt 2.1 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14; oraz b) inni kontrahenci wykorzystywani przez banki centralne Eurosystemu na potrzeby inwestowania ich portfeli inwestycyjnych denominowanych w euro, w tym kontrahenci spoza strefy euro zaangażowani w emitowanie zabezpieczonych obligacji.

⁽¹⁾ Decyzja EBC/2009/16 z dnia 2 lipca 2009 r. w sprawie realizacji programu zakupu zabezpieczonych obligacji (Dz.U. L 175 z 4.7.2009, s. 18).

⁽²⁾ Decyzja EBC/2011/17 z dnia 3 listopada 2011 r. w sprawie realizacji drugiego programu zakupu zabezpieczonych obligacji (Dz.U. L 297 z 16.11.2011, s. 70).

⁽³⁾ Wytyczne EBC/2014/31 z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń oraz zmieniające wytyczne EBC/2007/9 (Dz.U. L 240 z 13.8.2014, s. 28).

*Artykuł 4***Postanowienia końcowe**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu na stronie internetowej EBC.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 15 października 2014 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL